

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemši nedeljo in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2—, do 100 vrst 2.50 Din, večji inserati petit vrsta 4— Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek poseben. «Slovenski Narod» velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Upravniki: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Grozna nesreča dunajskega brzovlaka

Radi napačno postavljenih kretnic se je brzovlak Brno-Dunaj zaletel v tovorni vlak — Izpod razvalin razbitih vagonov so doslej potegnili 25 mrtvih in 90 ranjenih — Število smrtnih žrtev bo najbrž naraslo na 50

Brno, 11. septembra. O katastrofalni nesreči dunajskega brzovlaka na postaji Zajec pri Breslavi, ki se je zgodila včeraj po poldne ob 15.15, se doznavajo še sledete podrobnosti:

Dunajski brzovlak, ki odhaja iz Brna okrog poldneva, je bil tokrat zelo dobro zaseden. Prva dva vagona sta bila nabit polna. Vlak je vozil s povprečno hitrostjo 60 km na uro. Na postaji Zajec se ta vlak križa s tovornim vlakom, čaka na postaji. Tudi včeraj dopoldne je stal tovorni vlak na postaji in čaka, da ga prehititi dunajski brzovlak. Vsled napačno postavljenih kretnic pa je

zavozil z največjo brzino na isti tir, na katerem je stal tovorni vlak. Ko je strojvodja zapazil nevarnost, je bilo že prepreno. Z nezmanjšano brzino se je brzovlak zaletel v tovorni vlak.

Učinek je bil strahovit.

Lokomotivi sta se zarili druga in postavili pokonci, prva dva vagona brzovlaka sta dobesedno razbita, več vagonov tovornega vlaka pa se je prevrnilo. Brzovlak je stojeli tovorni vlak porinil kakih 100 m daleč, tako da je na tem mestu proga popoloma razdejana.

Katastrofa je zahtevala

ogromno število človeških žrtev.

Resilna akcija je bila zelo težavna, ker so morali mrtvice in ranjence dobesedno izklopiti iz razvalin. Iz Brna in Dunaja so prihitele na pomoč posebni vlaki z vsemi potrebnimi pripravami tako, da so pozno v noč izkopalni iz razvalin vse ranjence.

Koliko je mrtvih, še vedno ni ugotovljeno, ker so trupla potnikov prvega in drugega vagona brzovlaka tako razmesnjena in

zmečkana med ogrodje razbitih vagonov, da doslej še niso mogli ugotoviti, koliko je mrtvih. Do danes zjutraj so izkopali izpod razvalin.

25 grozno razmesjarjenih trupel,

sodijo pa, da jih je najmanj še enkrat toliko pod razvalinami. Težko ranjenih je 40, težki, vendar pa ne smrtno nevarnimi poškodbami pa je bilo prepeljanih v brusko bolnico 50.

Na lice mesta so z vseh strani prihiteli zdravniki, ki so nudili ranjencem prvo pomoč. Med težko ranjenimi je največ takih, o katerih zdravniki nimajo upanja, da bi ostali pri življenu ter izražajo bojanje, da

stevilo smrtnih žrtev naraslo najmanj na petdeset.

Strojvodja in kurjač brzovlaka sta bila na mestu mrtvih. Grozno smrt pa je storil kurjač tovornega vlaka. Odprl je pravkar vrata ognjišča, da bi naložil premoga. V tem trenutku je sledil udarec in kurjač je padel skozi odprtia vrata v ognjišče tako da je

pri živem telesu zgorel.

Strojvodja tovornega vlaka je le slučajno ušel smrti, ker je odšel par minut pred katastrofo k bližnjemu studencu po vodo.

Na lice mesta so se odigrali pretresljivi prizori. Med potniki je nastala v prvem hitru

grozna panika.

Ljudje so skakali skozi okna in se vedli kačkor brez umna. Zlasti oni potniki, ki so bili v jedilnem vozu, ki je bil priključen za zadnji vagon, so obupani iskali svojcev, ki so ostali v prednjih vagonih. Matere, ki so

pustile otroke in odšle same po okreplila v jedilni voz, so si v obupu

ravale lase in trgate oblike.

Mnogo potnikov se je ob pogledu na grozno razmesjarjenia trupala onesvetil. Drugi zopet so v skrajni razburjenosti hoteli napasti železniške uradnike, ki so jih smatrali za krivce grozne nesreče. Med ves ta krik in vik pa se je razlegalo stokanje ranjencev, ki so bili pokopani pod razvalinami razbitih vagonov in ki jim v prvem hipu nihče ni mogel prisločiti na pomoč.

Na lice mesta je že včeraj zvečer prispola uradna komisija, da ugotovi vzrok nesreče. Preiskava je dognala, da je

necrte zakrivali kretničar.

Mož se je tega tudi zavedal in je hotel iz obupa izvršiti samomor, kar so le s težavo preprečili. Zvečer je bil aretiran in oddan v sodne zapore. Kretničar je že starejši uslužbenec, ki je bil doslej v službi vedno vosten in natačen, in si same ne more razlagati, kako je mogel napraviti tako usodepolno napako. Službo je nastopil zjutraj in ni bil še takto utrujen, da bi mogla biti telesna izčrpansost. Domačini, ki ga poznajo kot mornega in trezrega moža, ga tembolj pomilujejo, ker je

oče številne družine.

Med potniki, ki so se ponesrečili, je mnogo Nemcev in Avstrijev, ki so potovali na dunajski velesejem. Kolikor so mogli ugotoviti je mrtvih 15 moških, 8 žensk in 2 otroka. Med potniki v prvem vagonu je bil tudi rumunski gospodarski minister Avarescu, ki je slučajno ušel smrti. Par minut pred katastrofo je odšel v jedilni voz. Če bi bil stal na svojem mestu, bi bil brez dviga zvečer žrtev katastrofe.

Preiskava o umoru Egidija Perica

Beograd, 11. septembra. Iz Rima počajo, da je bilo na zadnjih sestankih med zastopnikom zunanjega ministra dr. Sumanovićem in italijanskim poslankom Gallijem dogovorjeno, da bodo še tekmo tega tedna izmenjane ratifikacijske listine o nettunskih konvencijah, tako da bi konvencije s 15. septembrom stopile definitivno v veljavno. Zatrjuje se, da bo dr. Sumanović prihodnje dni odpotoval na Bleiburg, da pradoži nettunske konvencije kralju v sankciji.

Policjske obsođbe zagrebških demonstrantov

Zagreb, 11. septembra. O prilici demonstracij po požaru v Seljačem domu dne 27. avgusta je policija aretirala okrog 40 demonstrantov, čes do so klicali proti državi. Preiskava je trajala več dni, vendar pa policija ni mogla ugotoviti pravilni krov. Zato je 30. aretiranje sumarčno obsođila vsakega na 14 dni policistega zapora, da so informacije «Politike» dokaj točne. Vsekakor pa so vsi beograjski krogi prepričani, da mora priti še pred nameravanim sestankom Narodne skupštine do sprememb, da ne pride do še resnejših pretresljajev.

Obnovljena preiskava o žrtevah zagrebških demonstracij

Zagreb, 11. septembra. Na začetku pokojnega Jerbića, ki je bil ubit o priliki znanih demonstracij v noči 22. junija v Zagrebu pri kavarino »Corzo«, je sodišče uvedlo preiskavo proti neznani morilcem. Te dni so bili pozvani na zaslisanje razni osumnjenci, med katerimi je bil prvi zaslisan policistički uradnik dr. Juraj Spiedler. Istočasno je sodišče tudi obnovilo postopanje v zadevi uboja obrežne žrtve teh demonstracij Majcenca in Biešča, ki sta bila očvidno ustreljena od orložništva.

Smrtna avtomobilска nesreča italijanskega generala

Bukarešta, 11. septembra. Italijanski general Rocca, ki se je mudil že več tednov v Rumuniji, je postal včeraj žrtev avtomobilске nesreče. Ko se je iz Bitesta vrnil z avtomobilom v Bukarešto, se je avtomobil na nekem ovinku prevrnil in pokopal pod seboj vse potnike. General Rocca je postal na mestu mrtvih, Šofer in dva sопотника pa so težko ranjeni.

Sporazum z Grčijo

Pariz, 11. sept. »Matin« zatrjuje, da je došlo med dr. Marinkovićem in grškim ministrom zunanjih del Karapanosom do načelnega sporazuma v vprašanju uprave na zeleniški progi Solun-Gjevgelija, ki je last naše države. Vrh tega je bil dosežen sporazum tudi v pogledu svobodne cone v Solumu.

Srbijanske stranke iščejo novih stikov s KDK

Velik vtis soglasnih programatičnih izjav voditeljev HSS in SDS — Predlogi pristašev radikalnega glavnega odbora za sodelovanje v KDK.

Beograd, 11. septembra. Izjave, ki so jih podali zadnje dni poedini voditelji KDK, pred vsem pa dr. Maček, Svetozar Pribičević in dr. Svetislav Popović o stališču KDK, so precej razčistile situacijo in pokazajo, da se motijo vsemi, ki so računalni na to, da bo prišlo v KDK do nesoglasij glede zahtev, ki majih jih stavi KDK v danem trenutku glede bodoče ureditve države. Upirali so svoje nadre zlasti na izjavo dr. Mačka, ki zahteva hrvatski sabor in finančno samostojnost Hrvatske, toda v okviru sedanjih drž. meja. Računalni so, da bo ta izjava povzročila nerazpoloženje v vrtih SDS, toda dr. Popović je v svojem govoru v Vukovaru naglasil, da se strinja s temi zahtevami tudi sleherni pristaš SDS in da je le od Beograda odvisno, kako daleč bo šla KDK v svojih zahtevah. KDK se ne zamaša več na obljube, marveč zahteva stvarnih garancij za popolno in resnično enakopravnost vseh pokrajin v vseh državljanov. Če tega ne bo mogoče dosegči potom manjše revizije ustave in če bo Beograd hotel še nadalje imeti veleski hegemonistični režim, potem bo moral revizija ustave obsegati pač mnogo večje področje in poseči globlje v notranjno ureditev države.

Ta nedvoumnost in soglasnost v nasiranju KDK je vzbudila v beograjskih režimskih krogih ne samo splošno pozornost, marveč je povzročila, da so začeli še bolj hiteti z iskanjem stikov s KDK. Poskus Velje Vukičevića, da bi četvorna koalicija nastopila kot celota pri pogajanjih s KDK da bi mogla na ta način kar najbolj zmanjšati njene žhteve, so ostali brezuspešni. Demokrati ne zaupajo radikalom, a radičali se boje, da bi se demokrati na tistem dogovorili s KDK in jih pustili na cedilu. Zato sedaj vsaka vladna stranka zase išče stikov z voditelji KDK in sondira teren za eventualno sodelovanje. Med Beogradom in Zagrebom se srečavajo zadnje dni odpolanci raznih političnih skupin in frakcij, ki jih vodi v Zagreb isti namen.

Najbolj konkretna korake pa je sklenil pričetki radikalni glavni odbor. Kako

kor se izve iz dobropočenega vira, uvidevajo pristaši glavnega odbora, da o kakem sodelovanju med KDK in strankami četvorne koalicije ne more biti govor. Pač pa upaj, da bi KDK pristala na sodelovanje onih radikalov, ki so bili ves čas in že pred 20. junijem v opoziciji proti sedanjemu režimu. Glavni odbor je pripravljen, sprejeti vse zahteve, ki jih stavi KDK in ji priznati popolno zadoščanje za krvav zločin, za katerega so moralno odgovorne vse sedanje vladne stranke. V svrhu pričetki razgovorov je bilo na zadnjem zaupni konferenci pri Aci Stanojeviću sklenjeno, da odpotevje v Zagreb podpredsednik glavnega odbora Marko Trifković, znan nasprotnik Velje Vukičevića, ki naj ponudi KDK sodelovanje v vladu, po padcu sedanjega režima. Ta vladna na bi izvedla slobodne volitve in nato izvršila v naprej dogovorjeni program za revizijo ustave. V tej vladni bi imela KDK notranjega ministra, dočim bi se radikali zavoljili z državnim podstajnikom. Radikali bi poslali v to vladu svoje najmočnejše ljudi, a tudi KDK naj bi delegirala v vladu svoje glavne voditelje, ki imajo popolno avtoritet. Člani glavnega odbora so zelo optimistične na naziranja in so overjeni, da KDK tega nihovega predloga ne bo odklonila.

je izginila lepa nova listnico s 700 Din gotovine. Maček je bil torej hud.

Danes in včeraj je bilo na policijski prijavljene nebroj večjih in manjših tatvin. Tato so skrili vse, kar se je le dalo, največ žrtev pa je bilo seveda med kolesarji. Adalberto Kunčarju, zaposlenemu v kavarni »Evropa« in slaviščarskemu vajencu Ivanu Tvrđetu. Prvo kolo je bilo vredno 2000, drugo 800 Din. Tatvino kolesa je na policiji prijavil tudi sluga pri velikem županu Keržiču. Na Vodnikovem trgu je spretjen žepanik branjevski Zagorki Jovič denarico z 800 Din gotovine, branjevski Antonij Labernik iz Zvezde je pa neki uzmivoč, ki je priprjal led, odnesel 80 Din. Ignacu Trampusu s Černuč je bila ukradena s motornega kolesa listnica s 1000 Din. Ni pa izključeno, da je tramvaj izgubil. Poleg tatvin je bilo prijavljeno tudi nebroj kolesarsko-prometnih in motornih nesreč, vse lažjega značaja. Neki motociklist je imel pri karambolu 3000 Din škodo.

Danes se je po Ljubljani razširila vest, da je včeraj popolne kamniški vlak pri Jaršah skril s tira. Informirali smo se in zvedeli, da je vest neresnična. Res je, da je včeraj pri premikanju na Jaršah na kremenci skočila s tira lokomotiva, ki so jo ranjali, in je bil promet zavrnjen. Posledice ne so bile težke.

Volnico so danes dopoldne prijavljene sestnikova sina Slavka Omahna iz Dedinola, na katerega je pri sekjanju dreves padel težak hlad.

»Poštna hranilnica, podružnica v Ljubljani. Zaradi pogreba pokojnega zavodnega direktorja bo blagajna te podružnica poslovala za stranke v sredo, 12. septembra samo do 12.

Borzna poročila.

JUBLJANSKA BORZA.

Deževje: Amsterdam 0—22.815, Berlin 13.54—13.57 (13.55), Bruselj 0—7.9114, Budimpešta 0—9.9234, Curih 104.1—107.1 (109.6), Dunaj 8.005—8.035 (8.02), London 27.5—27.6 (27.1), Newyork 0—56.90, Pariz 221.2—223.2 (22.2), Praga 168.7—169.07 (168.7), Trst 296.7—298.7 (297.7).

Efekti: Investicijski 0—88.5, Celjski 158—0, Ljubljanska Kreditna 128—0, Kreditni zavod 170—175, Vevče 105—110, Ruše 265—285, Stavbna 56—0, Šešir 105—0.

Leš: Tendenca nespremenjena. Zaključeni so bili: 3 vagoni tramov po kupcevi noti.

Deželinipridelki: Tendenca za žito nespremenjena. Zaključena sta bila 2 vagona pšenice.

ZAGREBSKA BORZA.

Deževje: Dunaj 802, Berlin 13.555, London 276.10, Milan 297.70, Newyork 56.91, Pariz 222.2, Praga 168.67, Curih 10.956.

Efekti: Vojna škoda 438.

INOZEMSKIE BORZE.

Curih: Beograd 9.1275, Dunaj 73.15, Budimpešta 90.55, Berlin 123.75, Praga 15.

Gospodarski krogi o oblastnih skupščinah

Kdo je kriv, da Slovenija plača 100 milijonov oblastnih davčin poleg ostalih direktnih in indirektnih dajatev državi? — Pritožbe proti sedanjemu sistemu oblastnih financ.

Na gospodarskem kongresu v Beogradu je poročeval iz Slovenije, g. inž. Šuklje, predložil referat o oblastnih financah, ki je zanimiv in poučen v toliko, da postavlja vprašanje oblastnih finanč ponovno v ospredje. Za Slovenijo je to vprašanje živilenskega pomena. Naše kraje tarejo tako velike direktne in indirektné državne dajatve, da mora priti radi novih 100-milijonskih oblastnih davčin, ki sta jih našim krajem načrta klerialna oblasina odbora prej ali slegi do gospodarske katastrofe.

Zato naj nam bo v splošnem interesu dovoljenje, da predložimo glavne počne počasila o oblastnih financah po beograjski Politiki. Tu čitamo med drugim:

»Naše oblasti so prevzete od države obsežne agende, ne da bi bila prej država dolžna zadostna denarna sredstva. Zato so se pojavili znani primanjkljaki, ki se morajo kriti z novimi oblastnimi davčnimi in dokladami, kakor tudi s takšnimi. Res je, da so nadalje oblastne skupščine imelo premačo časa na razpolago, da bi pravčasno sestavile svoje proračune za 1. 1928 tako, da niso mogle niti pri najboljši volji proučiti vse svoje davčne moči, kaj šele da bi se sporazunile v pogledu enotnega postopanja. Ako s tem nekoliko opravičimo letošnji kaos, moramo pa na drugi strani vendar naglašati, da je nevarnost, ki preti prihodnosti mnogo večja.«

Kolikor nam je znano, še do danes ni pripravil noben oblastni odbor svojega proračuna za 1. 1928. Še manj more biti govor o tem, da bi se oblastni odbori sporazumi glede enotnega sistema proračunov. Oddelek za samoupravne proračune se je letos potrdil, da pri odobravanju oblastnih dokladov na vstopu državnega neposrednega davka beneficiranih kakor tudi nebenificiranih davčnih obveznikov, torej izrecno tudi na one neposredne davke, ki so glasom čl. 82. fin. zak za 1927-28 beneficirani s tem, da so avtonome doklade pri teh davkih maksimirane na 25%. Ministrstvo finanč je odobrilo proračun te oblasti s tem, da je treba upoštevati čl. 82. fin. zak. (To je edini glasoviti dr. Korošec člen, ki je oropal naša okrajne cestne zastope za milijone doklad in ki so jih plačevala prejšnja leta industrijska podjetja. Sama Trboveljska družba je prihranila s to klerikalno bonito skoraj 10 milijonov Din! Istočasno z zahrinimi kapitalističnimi kupčjami pa prireja sedaj SLS »socialne dneve« za delavstvo...)

Mimogrede naj omenim še to, da je ministrstvo finanč odobrilo v nekem primeru tudi 360% oblastno doklado na neposredne davke, ki niso zaščiteni v navedenem členu fin. zak. Minister utemeljuje svojo odobritev s tem, da dotična oblast ni uvedla drugih doklad, ki bi obremenjevala gospodarstvo in edavčne obveznike, izvzemši doklado, ki pada ravnomerno na vse. V ostalem ministrstvo odobrava doklade v višini 200, 240 in 290% neposrednih davkov.

Se nevarnejše od oblastnih dokladov na neposredne davke so oblastne takse na osnovna proizvodna sredstva, kakor premog, električna struja, takse na proizvodnjo premoga, cementa, sode, karbida, torej takse, ki so pravcate izvozne takse in izvozne carine. Saj imamo celo vrsto carinskih področij v mejah naše države, ki uničujejo konkurenčno sposobnost naše industrije in onemogočajo izvoz naših proizvodov. Najboljši dokaz nudi splitska oblast, ki je hotela uvesti na hidroelektrično energijo davčnino v skupnem iznosu od 900.000 dinarjev, na vsako producirano tono cementa 5 Din, vrhutega pa še takse na proizvodnjo boksitev v premoga. S tem je splitska oblast uvedla prikrito izvozno ca-

Pisane zgodbe iz naših krajev

Prpičeva tolpa v zaporu. — Alarm zaradi dekleta. — Osveta ljubosumne Črnogorke.

Vsem je še v spominu veliki proces v Zagrebu proti prosluli tolpi Prpiča Malega, ki je končal po večtedenskem zasliševanju z razglasitvijo smrtne obsoede nad sedmimi obtoženci. Prpičevi tovariši so se, kakor se zdi, že spriznali s svojo usodo in mirno čakajo zadnje ure pod vešali. Roparji so vsi zaprti v sodnijskih zaporih na Zrinjevcu. Na smrt obsojeni člani Prpičeve tolpe se dobro zavedajo, da ni nobene načine več na pomilostitev. Med člani pa vladu veliko sovraštvo do Prpiča Malega, tega nekdaj tako junaškega voditelja cele roparske tolpe, kateremu so vsi pokorno in zvesto služili in brez pomisleka izpolnjevali njegova povezljiva. Sovraštvo izvrza iz časa, ko so preiskovalni sodniki zasliševali roparje in ko so ti stali pred protorotnik. Teda je Prpič Mali izdal vse svoje tovariši v hotel samega sebe oprati s tem, da je zvrnil vso krivo na svoje pomagace. V resnicu je bil pa ravno Prpič tisti zli duh med roparji, ki je povzročil smrt marsikaterega ubogega seljaka, ki so ga roparji najprvo oropali in potem na Prpičovo povelje umorili, da bi ne morebiti biti priča njihovega zverinskemu dejanju. Prpič Mali so do nedavnega pustili s tovariši vsako jutro na dvorišču kazničnice, da bi se osvrljali na prostem. Seveda so roparji bili navajani na gorski zrak in neomejeno svoboščino, zato so skoraj vsi oboleli v tesnih

prostorij svojih celic in lotila se jih jejetka. Te dni so obsojenici kakor običajno odšli zjutraj na izprehod po kaznilniškem dvorišču. To prilik so izrabili Prpičevi tovariši, da so svojega nekanđnjega voditelja dejansko napadli. Tiere so planili na telesno šibkejšega Prpiča in ga hotelg ubiti, čeprav imajo na nogah težke okove. Nekateri so tudi pobrali na dvorišču ležče opoko in jo metali na Prpiča, kateremu so jetnaričarji prisiskočili na pomoč in ga komaj rešili pred razjarjenimi tovariši. Od tega dne se Prpič ne izprehrata več z drugimi roparji, temveč ga vodijo na izprehod samega, ali pa v spremstvu njegovega tovariša Prpiča Cige. Prpič so tudi premestili v varnejšo celico v notranosti kazničnice. Jetničarji nadzrujejo dnevno trikrat vse celice, v katerih so roparji zaprti. Jetničarji pregledajo pod, stene in železne mreže na oknih. Pred celicami v hodnikih hodi podnevi in ponoči vojaška straža z nabitim puškami. Prpičev celico pregledajo stražniki posebno načinjeni. Roparji se zadnje čase vedajo napram jetnarijem zelo predzrno, češ, saj nam je vseeno, če nas obesite danes ali jutri. Prpič Mali je postal molčed in zdi se, da nima več upanja na pomilostitev ter čaka samo še justifikacije. *

Iz Subotice poročajo, da je nedavno izginila iz vasi Petrovo selo 15-letna

Margareta Takač, ki je bila nameščena v trgovini Marka Polaka. Ker se devojka le ni pojavila, so se po vasi razširile govorice, da so jo umorili židje, ker rabijo krščansko kri za temelj novega židovskega svetišča v Senti. Zato je zavladala med vaščani velika razburjenost in v noči od četrtega na petek so seljaki vdrli v hišo trgovca Polaka, mu razbili vsa okna in hoteli masakrati tudi žida samega. Trgovcu so prisli na pomoč orožniki in razgnali besneče seljake. Ko je orožništvo stražilo trgovce hišo, se je nenadoma pojavila izginula deklica v spremstvu stražnika.

Bila je oblečena v moško obleko in bila je slabia in bleda. To je povzročilo nove govorice, da so ji židje poskušali kri. Deklica je bila tako slabia, da je niso mogli zasišati. Ko je dekle okrevalo, je izjavilo, da je samo zapustilo Polakovovo trgovino in je trgovec popolnoma nedolžen. Deklica je hotela sprememnit službo in oditi v sosedno občino k nekemu trgovcu. Oblekla se je v moško obleko in blodila kakih deset dni okoli brea hrane in denarja. Hranila se je s sadjem in zelišči ter je zato tako oslabela. Policia je uvedla preiskavo, da najde tistega, ki je šril vasi govorice, ki so podpihovalo versko mržnjo do židov, ker je to dejanje kaznivo.

Iz Sarajeva poročajo o razburljivem prizoru, ki se je odigral predvčerajšnjem pred oficirskim domom. Pred oficirskim domom se je pojavilo dekle, ki je nemirno stopalo sem in tja. Nemiroma je stopil iz doma vojak in kremlil nič hudega sluteč v mesto. V tem trenutku se mu je približalo dekle in naperilo nanj samokres. Vojak je obstal več začuden, devojka ga je pa opsovala in po kratkem obračunavanju je sprožila. Kroglja ni zadelo. Ko je dekla pritisnilo na petelin drugič, je orozje odpovedalo. Prijatelj je stražnik in artilerijski vojaka in atentator, za katere se je izkazalo, da je Milica Brčanović iz Piperja v Črni gori. Vojak se pa piše Radović in služi pri 22. artillerijskem polku. Radović je spoznal predleti Milico in med njima se je razvilo intimno ljubljivo razmerje. Potem je odsel k vojakom in je pozabil na svojo ljubico. Ni ji pisal, niti ji ni sporočil, da je ne mara več. To postopanje je devojko razburilo in sklenila je, da se osveti. Odsla je v Sarajevo z namerom, da ustreli nezvestega ljubčka. Nakana se ji ni posrečila in sedaj premisljuje v sarajevskem zaporu o moški zvestobi in nezvestobi.

Dr. Karel Šavnik

Danes zjutraj je umrl direktor podružnice Poštne hranilnice v Ljubljani, bavši finančni delegat dr. Karl Savnik. Bohelj je že nad leto dni na težki želoden bolni, a kljub temu je opravljal naporno službo vosten in marljivo. Pred mescem je moral leči in je opravljalo svojo službo še v postelji. Tajnik Poštne hranilnice mu je dnevno referiral o tekočih uradnih poslih. V petek je pokojni podpisal zadnji uradni akt že na smrt bolan.

Dr. Karl Šavnik je bil rodom iz znanje rodbine Šavnikov iz Kranja. Rojen je bil l. 1874 v Kranju. Srednjo šolo je posečel v Kranju in Ljubljani, kjer je l. 1892 tudi maturoval. Nato je nadaljeval študije na visoki šoli v Gradcu in končal juridično fakulteto z odličnim uspehom. L. 1897 je bil promoviran doktorjem prava.

Mladi pravnik je stopil takoj v državno službo v Gradcu kot finančni konceptni praktikant. L. 1899 je prišel iz Grada v Ljubljano in zavzel mesto provizornega davčnega nadzornika. Še isto leto je bil razberen svoje službe v Ljubljani in imenovan za davčnega inšpektorja v finančnem ministru na Dunaju. V finančnem ministru je služeval do l. 1927. Napredoval je v tem času izredno hitro, njegova visoka uradniška karriera je bila skoraj edinstvena med slovenskim uradništvom. Od vstopa v dunajsko ministristvo je napredoval neverjetno hitro preko ministerjalnega koncipienta, tajnika nadsvetnika in slednji do sekcijskega svetnika v finančnem ministru, na katero mesto je bil imenovan l. 1916.

Po prevratu se je dr. Šavnik vrnil v Slovenijo in stavljal svoje sposobnosti kot finančni strokovnjak na razpolago takratni Narodni vladi. Leta 1919 je bil imenovan za šefu delegacije finančnega ministra v Ljubljani. Ostal je na tem mestu osem let do leta 1927, ko je bil v aprilu imenovan za načelnika proračunskega oddelka v generalni direktorji računovodstva v Beogradu. Ostal pa je na tem mestu le par mesecev, ker se je že v juniju istega leta preselil znotraj v Ljubljano, kjer je bil imenovan za direktorja podružnice Poštne hranilnice.

Omenil smo že, da je bil pokojnik priznani strokovnjak v finančnih zadevah in so ga kot takega v finančnih krogih posemo cenili. Napisal je več znanstvenih razprav, med katerimi so največje: »Naš zakon o glavnem kontrolu, ki je izšel v Slovenskem pravniku l. 1923, Sedanjost in bočnost finančne uprave, v Trgovskem listu l. 1923, samostojna brošura v samozaložbi »Zakaj se ljudje upirajo dohodnosti?« v irilici pisana razprava »Organizacija finančne uprave v oblastih in srežih«, v Zborniku znanstvenih razprav juridične fakultete objavljenih študija o »Pravni funkciji številke v budžetu davčnih dodatkov« in študija »Pravnik v finančni upravi, publicirana l. 1926 v Slovenskem pravniku. Razen teh del je pokojni napisal še nebroji drugih manjih in večjih člankov, razprav, tičnih se površini finančne vede.

1. maja l. 1927 je bil dr. Šavnik imenovan za honorarnega profesorja za finančno upravno pravo na juridični fakulteti za

univerze. Kot uradnik je bil nad vse priljubljen šef, izredno dober in koncilijanten ter pravčen predstojnik. Osobja, ki mu je bilo podrejeno, globoko žaluje za njim. V zasebnem življenju je bil pokojnik skromen in splošno priljubljen. V prostem času se je največ bavil s finančnimi študijami in portptom. Njegova najprijubljenejša zabava je bil lov in ribolov.

Pogreb bo jutri ob petih popoldne v Kraju, kamor prepeljejo pokojnikove zemske ostanke. Bodu mu lahka domata zemlja. Težko prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

Velik uspeh pokrajinske razstave

Včeraj je bil zadnji dan letosne pokrajinske razstave in ker so razstavljali večinoma že pospravljali svoje vzorce, je bil tudi poset razstave manjši, kakor običajno. Ljubljanci so se pridno poslavljali od raznih atrakcij in seveda tudi od dobре kulinike. Včeraj je posetil razstavo ravnatelj zagrebske velesejma g. Safranek, ki je pa prišel prepozna, da bi videl, kako veliko zanimanje je vladalo v Sloveniji in tudi po drugih krajih države za jesensko prireditve našega velesejma.

Letošnja pokrajinska razstava je zaključena. Točnih podatkov o njem uspehu še nismo, vendar pa lahko rečemo, da je moralna, pa tudi gromiti uspeh presestil celo največje optimiste. Pomisli moramo samo, da je značilno število posetnikov okrog 100.000 in da je bilo sklenjenih mnogo kupčic, zlasti v poljedelskih strojih, motorjih, pohištvi, radioaparati in radiopotrebskih itd. Velik uspeh je doseglo tudi naše mlado društvo Zoo, ki je imelo na svoji razstavi ves čas polno obiskovalcev. Nezdovimo največji moralni uspeh pa beleži jubilejna kmetijska razstava, ki je tudi največ pripravljala. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijske družbe g. Lah in njene predsednika gosp. Sancina. Je pa še cela vrsta drugih kmetijskih strokovnjakov, ki požrtvalno sodelujejo z gospodarsko solidarizem v Sloveniji in pripravljajo nam vsem lepo bodočnost. Njima in agilni velesejmi upravi na čelu s predsednikom g. Bonacem in ravnateljem g. Dularjem se ima velesejem zahvaliti, da je njegov jesenski prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijske družbe g. Lah in njene predsednika gosp. Sancina. Je pa še cela vrsta drugih kmetijskih strokovnjakov, ki požrtvalno sodelujejo z gospodarsko solidarizem v Sloveniji in pripravljajo nam vsem lepo bodočnost. Njima in agilni velesejmi upravi na čelu s predsednikom g. Bonacem in ravnateljem g. Dularjem se ima velesejem zahvaliti, da je njegov jesenski prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim kmetijstvom na eni ter industrijo, trgovino in obrto na drugi strani do popolne solidarnosti in tesnega sodelovanja, najmenimo zlasti tajnico. Kmetijski družbi z njenimi marljivimi podružnicami vsa čast in priznanje. Med kmetijskimi strokovnjaki, ki si največ prizadevajo, da pride na našim

Kalvarija

Matičičeva bojna igra se na splošno zahtevalo ponoviti v soboto in nedeljo 15. in 16. septembra, vsakokrat ob 8. zvečer na Kodejevem.

Dnevne vesti.

Iz Ljubljane

— Dr. Korošec in Sokoli. Klerikalizem je znani kot najhujši sovražnik Sokolstva in človek bi mislil, da mora dr. Korošec kot glavni eksponec slovenskega klerikalizma v tem sovraštu prednajstri svoji gardi. Toda klerikalci so že od nekdaj mojstri v dvojini moral in kadar jim kaže, znajo biti na jeku celo prijatelji Sokolstva. O tem priča brzojavka, ki jo je poslal dr. Korošec starosti župe kot pozdrav Sokolom ob pokrajinskem zletu. Ta značilna brzojavka se glasi: »Ker me zadržujejo važni državni posli, žal ne morem prisostvovati proslavi. Prosim, da izvolute v imenu kraljevske vlade sporociti milim goston in našim vrlim Sokolom ob njihovem zletu v sveli prestolici Dušanovaga carstva najlepše pozdrave. V Beogradu je torej dr. Korošec pod pritiskom razmer prijatelj Sokolstva, v Sloveniji pa njegovi pristaši Sokoli sovražijo in preganjajo, kjer le morejo.

— Profesorski kongres na Sušaku. Za glavno skupščino Profesorškega društva in kongres profesorjev na Sušaku se vrše velike priprave. Priglasilo se je že mnogo profesorjev. Udeleženci bodo imeli značano vožnjo.

— Vpokojitev ravnateljev in profesorjev srednjih šol. V prosvetnem ministru je pripravljen nov ukaz o vpokojitvi ravnateljev in profesorjev srednjih šol. Ukaz bo te dni predložen kralju v podpis.

— Reorganizacija prometne službe. V prometnem ministrstvu so sestavili nove pravilnike o reorganizaciji poedinih panog prometne službe. Pravilniki so že stopili v veljavo.

— Udeležence velike skupščine Družbe sv. Cirila in Metoda, ki se vrši 16. t. m. v Novem mestu, je dovoljena polovična vožnja od 14.—18. septembra. Za skupni obed se je priglasiti do 13. t. m. pri ženski C. M. podružnici v Novem mestu.

Boograjska in zagrebska drama v Pragi. Boograjska in zagrebska drama pripravljata supno gostovanje v Pragi, za katero je že določen program. Od jugoslovenskih pisateljev pridejo v poštov Branislav Nušić z »Narodnim poslancem«, Krleža z »Agonico«, Ogrizovič z »Hasan Aginico« in Kosor s »Pozarom strast«. Gostovanje bo najbrž v prvi polovici oktobra in sicer v Narodnem in Vihnadskem divadlu.

— Zvez slovenskih vojakov Ljubljana. Moste je priredila na praznik 8. v nedeljo 9. septembra t. l. Matičičeva bojna igra »Kalvarija« na Kodeljevem. Občinstvo je že do 8. ure napolnilo ves prostor in nestreno pričakovalo začetka. Igrali, kakor tudi igralke v glavnih vlogah so podali igro brezhibno, kar je občinstvo naravnost fasciniralo ter jen je navdušeno plaskalo. Prisoten je bil tudi pisatelj g. Matičič sam, ter ga je občinstvo burno pozdravljalo. Po koncu so mu lep lovorjev venec. Vojni kurat g. Bonča je v krasem govoru orisal pomen proslave 10letnice sklenitve miru in osvobodenje neodreñenih bratov. Prirediteli so pokazali vzorno disciplino kakor na odru, kjer jih je vodila izkušena roka režiserja g. Poženela, tako tudi rediteljstvo, katero je imelo mnogo opraviti, ker se je prireditev vršila na prostem. Podrobno očeno se priobčimo. Na splošno zahtevalo se igra ponoviti v soboto 15. in v nedeljo 16. t. m., vsakokrat ob 8. zvečer, na kar že danes opozarjam.

— Drž strokovna šola za puškarstvo v Kranju. Vpisovanje učencev v I. letnik kakov tudi v osatle letnike se vrši v dnevnih od 10. do inkl. 13. t. m. vsak dan od 9. do 12. in popoldne od 14. do 16. ure v ravnateljevi pisarni zavoda. Učenci, ki se prijavijo na novo, naj pridejo v spremstvu roditeljev ali njih namestnikov in naj prinesejo zadnje šolsko izpričevalo, rojstni in krstni list in domovnino. Vsak učenec mora plačati po čl. 198. fin. zakona za leto 1928—1929 20 taks in za združstveno zaščito učencev. Te takse bodo oproščeni učenci, ki bodo predložili ubožni list. Šolska mašča je v soboto dne 15. t. m. ob 9. uri v gimnaziji kapeli. Redni šolski pouk pa se prične v ponedeljek dne 17. t. m. ob 8. uri.

— Vreme. Barometer je sicer nekoliko padel, vendar je pa vreme še vedno stanovitno lepo. Vferaj je bilo oblačno samo v Zagrebu in Splitu, povsod drugot pa lepo. Povprečna temperatura znaša v naši državi 30 stopinj, kar je za ta letni čas redek pojav. V Beogradu je bilo včeraj 34.4, v Skopiju 33, v Splitu 31, v Zagrebu in Dubrovniku 30, v Ljubljani 29.1, v Mariboru 28 stopinj. Poslabšanje vremena do mlaja, ki bo v petek, ni pričakovati. Če se pa ob mlaju vreme ne izpremeni, utegne biti še ves september lep. Danes zjutraj je kazal barometer v Ljubljani 765 mm, temperatura je znašala 14.6.

— Automobilska nezgoda v DM v Polju. Včeraj smo poročali o zagonetni nezgodbi, ki se je pripetila v D. M. v Polju, kjer sta z dvete avtomobile skočila ključavnica Edvard Rešek in 15letna Marija Dimnikova. V našem uredništvu se je danes dopoldne oglasili dolični ſofer in izjavil, da on v Jančevi gost, ni popival, marveč je bil tam službeno, ker je peljal svate k poroki. Tudi ni povabil Reška in Dimnikovo v svoj avto in sploh ne ve, da bi se bila pripetila nesreča. Oba sta se najbrž sama neopazeno obesila na voz in nato v diru skočila z njega.

— Društvo jugoslovenskih akademikov v Ptuju. V soboto dne 15. septembra ob osmih zvečer se bo vršilo predavanje v Narodnem domu. Predava odvetniški konceptijen g. Jurij Sluga o »Stefanu Radiću in hrvatskem književnem pokretu. Vabljeni prijatelji društva. — Odbor.

Podrobnosti o strahoviti katastrofi pri Milanu

Gledalcem se je zdele, da je udarila strela med nje. — Število človeških žrtev je doseglo že 21, a trije ranjeni se boré s smrtjo

O strahoviti nesreči, ki se je v nedeljo pripetila na dirkalnišču v Monzi pri Milatu, smo včeraj poročali med brzojavnimi vestmi. Sedaj šele prihajajo na dan razne podrobnosti o katastrofi, ki pritoča, da je bila to ena največjih nesreč, kar jih je v zadnjem času doživelila Italija.

DIRKALIŠČE V MONZI IN POTEK DIRKE.

Dirkalnišče v Monzi je bilo zgrajeno pred šestimi leti. Zgrajeno je bilo za najtežje in najhitreje dirke. Vsa dirkalna proga je asfaltirana in gladka kot brušeno steklo. Tik pred tribunami teče približno tri kilometre dolga proga, ki pa ima nevarne ovinke. Baš sredi te proge se je pripetila strahovita nesreča. Progo loči na tem kraju od občinstva 3 metre široka trata, nizka žična ograja in približno 3 metre širok jarek. Občinstvo je bilo na peščenih tleh pred tribuno.

V nedeljo se je na dirkalnišču vršila velika mednarodna dirka za nagrado Evrope. To je bil eden najvažnejših sportnih dogodkov v Italiji. Iz vseh krajev Italije so prihajali številni gledalci, mnogo jih je prispealo tudi iz Francije in drugih krajev. Na dirkalnišču je bila zbrana odlična milanska družba, dame v najmodnejših in najlegantnejših jesenskih toaletah. Množica je z napetim zanimanjem sledila dirki. Navzoči so bili tudi razni odlični funkcionarji, tako državni podstatnik v ministrskem svetu, poslanec Guinta, milanski župan Capitan, Mussolinijev brat Arnaldo Mussolini, na častni tribuni so pa sedeli udeleženci ponesrečene polarne ekspedicije: komandant Vligriller, radiotelegrafist Biagri, inž. Trojani ter prekoceanska letalca major Maddalena in Cagna. Tribune in vse ostali prostor je napomnilo okoli 80.000 gledalcev.

Dirka se je pričela ob 11. Na startu je bilo 22 dirkačev. Dirkalnišče je dolgo 10 km in sicer teče 4 in pol km proge po ravnom, 5 in pol km proge pa je tipična dirkalna proga z neštetimi kurvami in ovinkami. Start prvih 170 km je šlo po sreči in z zanimanjem je občinstvo opazovalo dirko, ki je postajala vsak tip zanimaljivejša. Dirkači so morali prevoziti vsega skupaj 600 km. Med tekmovalci sta bila tudi slovenita dirkača Maserati in Foresti, ki sta že opetano na raznih dirkah zmagala in odnesla prve nagrade. Favorit je bil Maserati, ki je bil znani kot izredno držen in spletren vozač. Po 17. krogu je bil Maserati približno petti. Morda bi bil prvi, imel pa je smrto, da je moral že v drugem krogu izmjenjati kolo, ki se je polkvarilo. Zato je izgubil na času. Nasreč je vse sile, da dohitri svoje tovare. Vozil je s hitrostjo 200 km na ur. Posrečilo se mu je dohiteti prvo skupino. Skoraj istočasno so štirje avtomobili z ostrom in nevarnim ovinkom zavili na ravno progo. Ta trenutek se je zdele Maserati najugodnejši, da dobiti odnosno prehititi druge tekmece. Foresti je na avtomobilu znamke Bugatti prehitel dva druga tekmovalca in okrenil je boli na levo, kjer je bila proga odprtta. Maserati je zaporedil za njim. Kakor zatrjujejo očvividci, so blatniki njegovega avtomobila zadeli in Foresti je bil dobiti. Francoz Blair se je s svojim dirkalnim vozom »Bugatti« zatekel v signalni drog. Pri vozu se je zlomila zadnja os, poškodovani sta bili tudi obe kolesi. Vozač je ostal k sreči nepoškodovan. Italijanskemu dirkaču Boršachlinu sta pa tik pred tribunami odletela, zaradi sprednjih koles oba obroča, ko je vozil s hitrostjo 120 km na ur. Dirkač je izgubil oblast nad vozom, ki se je večkrat zasukal in končno zaletel v rampo. Dasi se je voz skoraj popolnoma razbil, je ostal dirkač nepoškodovan.

ŠE DVE NESREČI.

Nesreča nikoli ne pride sama. Dirka se je po strahoviti katastrofi nadaljevala, čeprav ji občinstvo ni sledilo s takim zanimanjem kot poprej. Katastrofa je napravila na občinstvo mučen vtip. V nadaljevanju dirke sta se preptili še dve nesreči. Francoz Blair se je s svojim dirkalnim vozom »Bugatti« zatekel v signalni drog. Pri vozu se je zlomila zadnja os, poškodovani sta bili tudi obe kolesi. Vozač je ostal k sreči nepoškodovan. Italijanskemu dirkaču Boršachlinu sta pa tik pred tribunami odletela, zaradi sprednjih koles oba obroča, ko je vozil s hitrostjo 120 km na ur. Dirkač je izgubil oblast nad vozom, ki se je večkrat zasukal in končno zaletel v rampo. Dasi se je voz skoraj popolnoma razbil, je ostal dirkač nepoškodovan.

NESREČNO LETALO ZA MILAN.

Italijo, zlasti mesto Milan, je letos doletelo že več težkih katastrof in nesreč. V aprili, na dan otvoritve milanskega sejma, je bil poskušen atentat na italijanskega kralja in Mussolinija, pri tem je bilo istotako ubitih 19 oseb. Pred dnevi je divjal nad Monzo strahovit cilalom, ki je silno pustošil in povzročil večmlijonsko škodo. Elementarna katastrofa je zahtevala 9 človeških žrtev. Milan je tudi organiziral nesrečno letalno ekspedicijo, ki je zahtevala toliko človeških in gromotnih žrtev, da bi bilo dolgo, da je ostal njen junak Nobile doma za pečjo.

Vreme je bilo zelo slabo in moštvo letalskega oddelka je sedelo v kantini, kjer je pilo slivovko. Vsi so mislili, da tisti dan ne bo treba več letati in zato so si privoščili malo več slivovke, kakor običajno. Bili so že dobre volje, ko je stopil v kantino neki avstrijski letalec in prosil nemške tovariste, naj mu pomagajo iz zadrege. Moral je položiti izpit in ker še ni izpolnil vsega programa odnosno pogovora, mu je pretela nevarnost, da ga premeste od letalskega oddelka k pehoti.

Vsi nemški letalci so njegovo prošnjo odklonili, ker je bilo vreme zelo slabo. Slednji se je usmilil ubogega avstrijskega letala Wolff, dasi je bil tudi sam precej pijan. Stare je šel gladko od rok in vsi pogoji so bili izpolnjeni. Pri povratku na letališče se je pa Wolff pod vplivom slivovke odločil za bravuro, ki je bila na las podobna Nobilovi pustolovščini. S strahovito brzino je drvelo letalo komaj meter visoko nad ogromnim vežbališčem in šele tik pred bližnjimi hišami je Wolff spoznal, da ne bo mogel pristati. Zato si je hotel pomagati v zadnjem hipu z višinskim krmilom. Okrenil je krmilo napago navzgor, letalo se je dvakrat prekopnicilo in razobil. K sreči sta ostala oba letalca nepoškodovana.

UBOGO DETE.

Spat pojdi, Erna!

Tebi, mamica, ni mogoče ustreži. Zvečer pravil, da sem že prembla.

da bi ostala pokonci, zjutraj pa godrjaš, da sem že prestara, da bi dolgo spašala.

KDO JE GOSPODAR?

Papa, zunaj stoji neki gospod in pravi, da bi rad govoril s hišnim gošpodarjem.

Sinko, kar k mami ga pelji!

Oklic Slovenske Matice

Slovenska Matica vabi k pristopu za 1929. leto. Izšle bodo za Veliko noč naslednje knjige:

1. Cankar Izidor, dr., Zgodovina likovne umetnosti, 3. zaključni snopič I. dela (Staro-krščanska doba in zgodnji srednji vek, arhitektura).

2. Wladyslaw Reymont, Kmetje I. del. (Ta poljski roman, ki je dobil Noblovo nagrado, je prevedel dr. Joža Glonar).

3. Knezove knjižnice XXIII. zvezek. (Izvirno slovensko leposlovje).

4. Kidič Fran, dr., Zgodovina slovenskega pismenstva in slovenske literature do sreda XIX. stoletja.

Clanarina za redne člane znaša 50 Din in se plačuje pred prejemom knjig ali v celi ali v obrokih ali pa ob sprejemu knjig.

Clani naj se obračajo na poverjenike, kjer jih že imajo, drugače pa naravnost na društvo v Ljubljani.

Clanarina se plačuje po četkih najkasnejših do konca tega leta razen pri onih, ki plačajo ob sprejemu knjig.

Edgar Wallace:

TRIJE PRAVIČNIKI

ROMAN.

»Na eni strani vas čaka ječa, na drugi pa denar in sreča!«

»Kako dolgo bomo morali ostati tu?«

je vprašal Cuccini.

»Zivil imam za cel mesec; tudi mleka nam ne manjka! Vode nam že zaradi deklice ne bodo odrekli. Iz istega razloga tudi ne bodo poskusili razstreli vrat!«

Zopet so se posvetovali; nato so se odločili.

»All right, boss, sklenili smo, da ostane nemo. Toda svoje deleže nam morate izgovoriti pismeno.«

»Pojdite v moj kabinet, naprej!« je takoj ukazal Oberzohn.

Bil je škoro gotov s pisanjem dokumenta, ko so na vratih zagrmeli udarci. Oberzohn je vstal in jim je dal ukaz, da molči.

Splazil se je po prstih do vrat.

»Kdo je?«

»Odprite! V imenu zakona!« je zavpil glas, po katerem je Oberzohn prepoznał Meadowsova. »Imam zaporno povjelje, glaseče se na vaše ime, in če bo treba, bom dal vrata vloniti s silo.«

»Tako?« je rekel Oberzohn, pobesil cev Mauserjeve pištole in sprožil dvakrat skozi razporek pisemskega nabiralnika na vrati.

33.

Obleganje.

Toda Meadowsova je bil že opozorjen, da ne sme stati v bližini nabiralnika, in krogli sta zadežele zeleni viadukt, na veliko zaprepašenje zeleniškega čuvanja, ki je bil baš v strelski črti.

Meadows je naglo stekel dol po stopnicah, da se krije. Spodaj je čakalo kak-tucat policijskih stražnikov.

»Sergeant, odpeljite se hitro v policijski avtomobil nazaj na postajo in prinesite orožja!« je ukazal Meadowsova.

»Vse kaže, da bomo imeli mnogo dela.«

Gonsalez je bil skrbno rekognosciral teren in je takoj uvidel, da bo napad na hišo združen z velikimi težkočami.

Zanj je bilo najvažnejše ugotoviti, v kateri sobi je bila zaprta mlada deklica. Po njegovi sodbi je moral biti v Gurthirovi sobi ali pa v sobi za služinčad.

Ob svitu laterne je naglo napravil skico posameznih prostorov, ki jih je bil pregledal.

Meadows je bil odšel, da stopi v zvezo s svojim najvišjim predstojnikom. Odločil se je bil, da spet vzpostavi telefonično zvezo z Oberzohnom.

Razgovor z doktorjem je bil kratek in nezadovoljiv. Oberzohn je zahteval zase in za svoje pajdaše svoboden odhod. In na tej zahtevi je vztrajal na način, da je Meadowsova presodil, da je tolpa zbrana okrog Oberzohna pri telefonu.

»Meni ni do vaših ljudi! Zaradi mene lahko svobodno odidejo!« je rekel Meadowsova. »Recite enemu izmed njih, naj pride k telefonu!«

»O ne,« je odvrnil Oberzohn. »Tega pa ne! Smešno je zahtevati kaj takega od men!«

Obesil je slušalo nazaj in je četvoricu povedal, da mu je policija zajamčila svoboden odhod, ako ji izroči svoje ljudi.

»Kakor sem vam rekel,« je dodal.

»Oberzohn ne pozna izdajstva. Na škodo svojih priateljev ne maram ničesar.«

Ko se je Cuccini malo potem splazil v sobo, da bi se spojil s policijskim rav-

nateljstvom, in dobil potrdilo doktorjevih besedi, je videl, da je ne samo bila žica prelezana, ampak da je celo manjalo en jard električnega voda.

Dr. Oberzohn ni nikdar ničesar prepuščal službo.

Noč je minila brez pripeljajev. Policijska ojačanja so se nastanila v sosedstvu. Dostop na Oberzohnovo zemljišče je bil zabranjen in policija je celo prepovedala prevažanje mrljev po kanalu. Poslednja izdaja jutranjik je prinašala s palec velikimi nadpisi poročilo o obleganju neke hiše v okolici New-Crossa. Grice radovednevez so zmerom bolj naraščale. Kmalu po devetih je prišel visok uradnik s Scotland-Yarda in je zavovel se večje izoliranje; le s trudem se je posrečilo gosto zagozdo ljudstva toliko odritini, da ljudje niso več imeli pred očmi oblegane hiše.

Zjutraj so »Trije pravičniki« dobili poročilo o Washingtonovem prihodu v Lizbono. »Zdaj se že vracata, je javil Leon. »In če bo povsodi dobil zvezo, je nocoj že lahko tu. Mislim, da nam bo lahko mnogo koristil.«

»Aha, v mislih imate Oberzohnove kače?«

Leon je prikimal.

»Poznam Oberzohna,« je rekel. In George Manfred se je domisliš deklice in je vedel, da je neizgovorjena prijateljeva bojanja upravičena.

Oberzohn in njegovi tovariši ponocni niso držali križnega roka. O prvem jutranjem svitu so plezali na streho in pravili za streli štiri strojne puške, ki so bile nameščene na strešnih vogalih.

Oberzohn je dobro poznal mehanizem strojnic, da je svojim ljudem v pol ure dopovedal, kako se ž njimi ravna in kako morajo meriti. Na zložljivem tri nožniku so postavili majhen in jak žaromet in ga spojili z električnimi stikali, ki so bili nameščeni na strehi.

Doktor je pokazal ljudem tri dohode do hiše.

»Vsi trije so pod ognjem teh brzstrelnih topov.«

Malo pred enajsto uro je policija privlekla oven. Oberzohn je vedel, da mu ne morejo biti kos. Vzel je puško, skrbno pomeril, se naslonil s komolci na strešni parapet in sprožil.

Stražnik, ki je kazal Šoferju tovornega avtomobila, kam naj zapelje, se je mrtev zgrudil na tla.

Osem stražnikov je s puškami v rokah zdrevile proti žični ograji.

Oberzohn je odložil puško in je na napadelce nameril strojnico.

Vrstva se je zamajala. Napadalci so se umaknili in odvlekli ranjence s seboj.

»Tega sem se bal!« je vzklknil Leon v vidnem razburjenju.

Edina točka, ki je komplikirala zadevo, je bila navzočnost Mirabele v Oberzohnovi hiši. Ce bi ne bilo, bi nič na svetu ne moglo rediti Oberzohna in njegovih pajdašev. Doktor sam je to najbolje vedel. O pol enih je zaledal dolgo žolto črto, ki je prihajala po Hangmans-Lanu in se krila ob ograji.

»Vojaki!« je vzklknil dr. Oberzohn in to pot se mu je glas tresel. Vojaki so jeli drugač pronicti na Oberzohnovo posestvo in vsakdo se je skušal na lastno pest kriti, kakor je pač mogel.

In potem je priopotal tank in Oberzohn je vedel, da ni med njim in krvnovo zanko nič drugega več kakor zgolj ozirni na varnost Mirabele Leicestrove.

Odšel je dol k njej, odprl vrata in jo je na svoje neizmerno začudenje našel v globokem spanju.

natelistvom, in dobil potrdilo doktorjevih besedi, je videl, da je ne samo bila žica prelezana, ampak da je celo manjalo en jard električnega voda.

Dr. Oberzohn ni nikdar ničesar prepuščal službo.

Noč je minila brez pripeljajev. Policijska ojačanja so se nastanila v sosedstvu. Dostop na Oberzohnovo zemljišče je bil zabranjen in policija je celo prepovedala prevažanje mrljev po kanalu. Poslednja izdaja jutranjik je prinašala s palec velikimi nadpisi poročilo o obleganju neke hiše v okolici New-Crossa. Grice radovednevez so zmerom bolj naraščale. Kmalu po devetih je prišel visok uradnik s Scotland-Yarda in je zavovel se večje izoliranje; le s trudem se je posrečilo gosto zagozdo ljudstva toliko odritini, da ljudje niso več imeli pred očmi oblegane hiše.

Zjutraj so »Trije pravičniki« dobili poročilo o Washingtonovem prihodu v Lizbono. »Zdaj se že vracata, je javil Leon. »In če bo povsodi dobil zvezo, je nocoj že lahko tu. Mislim, da nam bo lahko mnogo koristil.«

»Aha, v mislih imate Oberzohnove kače?«

Leon je prikimal.

»Poznam Oberzohna,« je rekel. In George Manfred se je domisliš deklice in je vedel, da je neizgovorjena prijateljeva bojanja upravičena.

Oberzohn in njegovi tovariši ponocni niso držali križnega roka. O prvem jutranjem svitu so plezali na streho in pravili za streli štiri strojne puške, ki so bile nameščene na strešnih vogalih.

Oberzohn je dobro poznal mehanizem strojnic, da je svojim ljudem v pol ure dopovedal, kako se ž njimi ravna in kako morajo meriti. Na zložljivem tri nožniku so postavili majhen in jak žaromet in ga spojili z električnimi stikali, ki so bili nameščeni na strehi.

Doktor je pokazal ljudem tri dohode do hiše.

»Vsi trije so pod ognjem teh brzstrelnih topov.«

Malo pred enajsto uro je policija privlekla oven. Oberzohn je vedel, da mu ne morejo biti kos. Vzel je puško, skrbno pomeril, se naslonil s komolci na strešni parapet in sprožil.

Stražnik, ki je kazal Šoferju tovornega avtomobila, kam naj zapelje, se je mrtev zgrudil na tla.

Osem stražnikov je s puškami v rokah zdrevile proti žični ograji.

Oberzohn je odložil puško in je na napadelce nameril strojnico.

Vrstva se je zamajala. Napadalci so se umaknili in odvlekli ranjence s seboj.

»Tega sem se bal!« je vzklknil Leon v vidnem razburjenju.

Edina točka, ki je komplikirala zadevo, je bila navzočnost Mirabele v Oberzohnovi hiši. Ce bi ne bilo, bi nič na svetu ne moglo rediti Oberzohna in njegovih pajdašev. Doktor sam je to najbolje vedel. O pol enih je zaledal dolgo žolto črto, ki je prihajala po Hangmans-Lanu in se krila ob ograji.

»Vojaki!« je vzklknil dr. Oberzohn in to pot se mu je glas tresel. Vojaki so jeli drugač pronicti na Oberzohnovo posestvo in vsakdo se je skušal na lastno pest kriti, kakor je pač mogel.

In potem je priopotal tank in Oberzohn je vedel, da ni med njim in krvnovo zanko nič drugega več kakor zgolj ozirni na varnost Mirabele Leicestrove.

Odšel je dol k njej, odprl vrata in jo je na svoje neizmerno začudenje našel v globokem spanju.

natelistvom, in dobil potrdilo doktorjevih besedi, je videl, da je ne samo bila žica prelezana, ampak da je celo manjalo en jard električnega voda.

Dr. Oberzohn ni nikdar ničesar prepuščal službo.

Noč je minila brez pripeljajev. Policijska ojačanja so se nastanila v sosedstvu. Dostop na Oberzohnovo zemljišče je bil zabranjen in policija je celo prepovedala prevažanje mrljev po kanalu. Poslednja izdaja jutranjik je prinašala s palec velikimi nadpisi poročilo o obleganju neke hiše v okolici New-Crossa. Grice radovednevez so zmerom bolj naraščale. Kmalu po devetih je prišel visok uradnik s Scotland-Yarda in je zavovel se večje izoliranje; le s trudem se je posrečilo gosto zagozdo ljudstva toliko odritini, da ljudje niso več imeli pred očmi oblegane hiše.

Zjutraj so »Trije pravičniki« dobili poročilo o Washingtonovem prihodu v Lizbono. »Zdaj se že vracata, je javil Leon. »In če bo povsodi dobil zvezo, je nocoj že lahko tu. Mislim, da nam bo lahko mnogo koristil.«

»Aha, v mislih imate Oberzohnove kače?«

Leon je prikimal.

»Poznam Oberzohna,« je rekel. In George Manfred se je domisliš deklice in je vedel, da je neizgovorjena prijateljeva bojanja upravičena.

Oberzohn in njegovi tovariši ponocni niso držali križnega roka. O prvem jutranjem svitu so plezali na streho in pravili za streli štiri strojne puške, ki so bile nameščene na strešnih vogalih.

Oberzohn je dobro poznal mehanizem strojnic, da je svojim ljudem v pol ure dopovedal, kako se ž njimi ravna in kako morajo meriti. Na zložljivem tri nožniku so postavili majhen in jak žaromet in ga spojili z električnimi stikali, ki so bili nameščeni na strehi.

Doktor je pokazal ljudem tri dohode do hiše.

»Vsi trije so pod ognjem teh brzstrelnih topov.«

Malo pred enajsto uro je policija privlekla oven. Oberzohn je vedel, da mu ne morejo biti kos. Vzel je puško, skrbno pomeril, se naslonil s komolci na strešni parapet in sprožil.

Stražnik, ki je kazal Šoferju tovornega avtomobila, kam naj zapelje, se je mrtev zgrudil na tla.

Osem stražnikov je s puškami v rokah zdrevile proti žični ograji.

Oberzohn je odložil puško in je na napadelce nameril strojnico.

Vrstva se je zamajala. Napadalci so se umaknili in odvlekli ranjence s seboj.

»Tega sem se bal!« je vzklknil Leon v vidnem razburjenju.

Edina točka, ki je komplikirala zadevo, je bila navzočnost Mirabele v Oberzohnovi hiši. Ce bi ne bilo, bi nič na svetu ne moglo rediti Oberzohna in njegovih pajdašev. Doktor sam je to najbolje vedel. O pol enih je zaledal dolgo žolto črto, ki je prihajala po Hangmans-Lanu in se krila ob ograji.

»Vojaki!« je vzklknil dr. Oberzohn in to pot se mu je glas tresel. Vojaki so jeli drugač pronicti na Oberzohnovo posestvo in vsakdo se je skušal na lastno pest kriti, kakor je pač mogel.

In potem je priopotal tank in Oberzohn je vedel, da ni med njim in krvnovo zanko nič drugega več kakor zgolj ozirni na varnost Mirabele Leicestrove.

Odšel je dol k njej, odprl vrata in jo je na svoje neizmerno začudenje našel v globokem